

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 235/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. augusta 2008 predbežne prerokoval sťažnosť D. Š. (...), t. č. vo výkone väzby, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 30 T 158/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. Š. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júna 2008 doručená sťažnosť D. Š. (ďalej len „sťažovateľ“) doplnená podaním doručeným 30. júna 2008, ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 30 T 158/2007 v súvislosti

s nerozhodnutím o ďalšom trvaní jeho väzby po podaní obžaloby pred uplynutím lehoty trvania väzby z prípravného konania, ale až na verejnom zasadnutí pri predbežnom prerokovaní obžaloby.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že *„po podaní obžaloby... dňa 8. 10. 2007 na OS Trnava, bolo povinnosťou OS Trnava rozhodnúť o ďalšom trvaní väzby najneskôr do 25. 10. 07, teda do skončenia mojej 6-mesačnej vyšetrovacej väzby“*. Pretože okresný súd tak neurobil, *„mal som byť ihneď z väzby prepustený“*. Ďalej sťažovateľ uviedol, že okresný súd *„rozhodol o mojej väzbe až 30. 10. 2007 v súvislosti s predbežným prerokovaním obžaloby na verejnom zasadnutí“*. Keďže tak urobil podľa sťažovateľa *„oneskorene, (...) mal byť správne z väzby prepustený“*.

S poukazom na judikatúru ústavného súdu (napr. I. ÚS 6/02, I. ÚS 204/05, III. ÚS 271/06) a jej citáciu, sťažovateľ konštatuje, že ani v jeho prípade *„tieto lehoty neboli dodržané“*, a požiadal ústavný súd o stanovisko a prepustenie z väzby na slobodu, pretože jeho väzba je nezákonná.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal porušenie svojich označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 30 T 158/2007 v súvislosti s nerozhodnutím o ďalšom trvaní jeho väzby po podaní obžaloby (8. október 2007) pred uplynutím lehoty trvania väzby z prípravného konania (25. október 2007), ale až na verejnom zasadnutí pri predbežnom prerokovaní obžaloby (30. októbra 2007).

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde) (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04, I. ÚS 109/06).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06).

Námietky sťažovateľa v súvislosti s porušením jeho označených práv postupom okresného súdu v trestnom konaní v jeho trestnej veci treba považovať za „iný zásah“,

o ktorom sťažovateľ vedel od momentu, keď okresný súd na verejnom zasadnutí pri predbežnom prerokovaní obžaloby 30. októbra 2007 rozhodol o jeho ďalšej väzbe.

Sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súdu 27. júna 2008, preto je nepochybné, že sa tak stalo po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd už nevyzýval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania (napr. splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. augusta 2008